

DÜNYA SANA “ KİM OLACAĞINI” SÖYLEMEDEN ÖNCE..

Çocuk Potansiyelinin Gücünü Keşfetmeye Hazır Mısın ?

Çocukluk Potansiyelinin izlerini yeniden keşfetmek için hazır mısın ?	3
1. Kimse sana ne yapacağını söylemediğinde ne yapardın?	6
2. Çocukken seni en çok ne meraklandırırdı?	7
3. Oyunlarda hangi rolü kendiliğinden alırdın?	8
4. Büyükler sende en çok neyi “fazla” buluyordu?	9
5. Hangi şeyi yaparken zamanı unutturdun?	10
6. Çocukken sürekli neyin provasını yapıyordun?	11
7. Sana hiçbir ödül verilmediği halde neyi tekrar tekrar yapardın?	12
8. Büyürken hangi tarafını geride bırakmak zorunda kaldığını hissettin?	13
9. Bugünkü hayatında çocukluğundaki hangi tarafına daha fazla yer versen daha canlı hissederdin?	14
10. Çocukluğundaki sen bugünkü hayatına baksa sana ne söylerdi?	15

Çocukluk Potansiyelinin izlerini yeniden keşfetmek için hazır mısın ?

Belki uzun zamandır kendini anlamaya çalışıyorsun.

Nelerde iyiyim?

Ne yapmalıyım?

Hangi işe yönelmeliyim?

Neyi gerçekten istiyorum?

Çocuğumun yeteneği ne ?/ İçimdeki çocuk nerde nasıl iyi ve mutlu olur ?

Onun / Kendim için nasıl bir gelecek hazırlamalıyım?

Bazen bu soruların cevaplarını hep ileriye bakarak arıyoruz.

Oysa belki biraz geriye bakmamız gerekiyor.

Çünkü sen dünyaya boş bir sayfa olarak gelmedin.

Bazı şeyleri merak ediyordun.

Bazı şeyleri kimse söylemeden yapıyordun.

Bazı oyunları tekrar tekrar oynuyordun.

Bir şeyler anlatıyor, kuruyor, bozuyor, topluyor, çiziyor, dans ediyor, soru soruyor, insanları bir araya getiriyor ya da kendi dünyanda saatler geçiriyordun.

Sonra hayat başladı.

“Böyle yap.”

“Bunu bırak.”

“Ondan meslek olmaz.”

“Biraz daha ciddi ol.”

“Çok konuşuyorsun.”

“Çok hayal kuruyorsun.”

“Yerinde dur.”

“Önce okulunu bitir.”

Ve yavaş yavaş doğal olarak yaptığın şeylerle, yapman gerektiğine inandığın şeyler birbirine karışmaya başladı.

Şimdi başka bir döneme giriyoruz.

Teknoloji hızla değişiyor.

Yapay zekâ birçok işi, mesleği ve çalışma biçimini yeniden şekillendiriyor.

Bilgiye ulaşmak eskisi kadar zor değil.

Bir şeyi öğrenmek, üretmek, insanlara ulaştırmak ve dünyanın herhangi bir yerinden iş yapmak geçmişe göre çok daha mümkün.

Böyle bir dünyada yalnızca “hangi mesleği seçmeliyim?” sorusu giderek yetersiz kalıyor.

Belki yeni soru şu:

Ben nasıl bir insanım ve doğal olarak ne üretmeye yatkınım?

Çünkü seni benzersiz yapan yalnızca diplomana değil.

Yaşadıklarının

Merak ettiklerin.

Bakış açın.

Anlattığın hikâyeler.

İnsanlarla kurduğun bağ.

Hayal gücün.

Çocukluğundan beri tekrar tekrar yaptığın şeyler.

Ve bütün bunların dünyada birebir aynı kombinasyonuna sahip başka bir insan yok. Çünkü sen teksin.

Bu çalışma kitapçığı sana yeni bir kimlik vermek için hazırlanmadı.

Tam tersine:

Üzerine eklenen bazı kimlikleri kısa bir süreliğine kenara bırakıp kendini yeniden hatırlaman için hazırlandı.

Şimdi

Kalemi eline al.

Doğru cevap arama.

Ve çocukluğunu biraz ziyaret et.

1. Kimse sana ne yapacağını söylemediğinde ne yapardın?

Boş bir günün olduğunu düşün.

Seni yönlendiren bir yetişkin yok.

Televizyon, telefon ve görev yok.

Kendiliğinden neye giderdin?

Ne oynardın?

Ne ürettirdin?

Neyle saatler geçirirdin?

2. Çocukken seni en çok ne meraklandırırdı?

İnsanlar mı?

Hayvanlar mı?

Makineler mi?

Hikâyeler mi?

Müzik mi?

Doğa mı?

Para mı?

Uzay mı?

İnsanların neden öyle davrandığı mı?

Bir şeylerin nasıl çalıştığı mı?

Merakının peşinden git.

Mantıklı olması gerekmiyor.

3. Oyunlarda hangi rolü kendiliğinden alırdın?

Oyunu kuran mıydın?

Kuralları deęiřtiren mi?

Herkesi toplayan mı?

Hikâyeyi anlatan mı?

Sahneye çıkan mı?

Bir köşede bir şeyler tasarlayan mı?

Sorunları çözen mi?

Yoksa kendi başına bambaşka bir dünya kuran mı?

4. Büyükler sende en çok neyi “fazla” buluyordu?

Çok konuşmak?

Çok soru sormak?

Çok hareket etmek?

Çok hassas olmak?

Çok hayal kurmak?

Çok inat etmek?

Her şeye karışmak?

Sürekli bir şeyler yapmak?

Şimdi bir kez daha bak:

O “fazlalı ın” içinde bir yetenek saklanıyor olabilir mi?

5. Hangi şeyi yaparken zamanı unutturdun?

Saatin kaç olduğunu fark etmeden yaptığın şeyleri düşün.

Çizmek.

Dans etmek.

Konuşmak.

Bir şey sökmek.

Bir şey kurmak.

Okumak.

Oynamak.

İnsanlarla olmak.

Yalnız olmak.

Hikâye uydurmak.

Müzik yapmak.

Doğada dolaşmak.

6. Çocukken sürekli neyin provasını yapıyordun?

Öğretmenlik mi?

Sunuculuk mu?

Mağazacılık mı?

Şirket kurmak mı?

Doktorculuk mu?

Konser vermek mi?

Bir şey satmak mı?

Birilerini organize etmek mi?

Bir dünya tasarlamak mı?

Yada bambaşka şeyler

Çocukluk oyunlarının bazıları yalnızca oyun olmayabilir.

Gelecekte kullanacağın kasların provasını yapmış olabilirsiniz.

7. Sana hiçbir ödöl verilmediği halde neyi tekrar tekrar yapardın?

Kimse alkışlamıyor.

Not vermiyor.

Para vermiyor.

Sertifika vermiyor.

Ama sen yine de yapıyorsun.

Bu soru önemli.

Çünkü doğal motivasyonunun izlerinden biri burada olabilir.

8. Büyürken hangi tarafını geride bırakmak zorunda kaldığını hissettin?

Daha ciddi olmak için neyi bıraktın?

Daha başarılı görünmek için?

Kabul edilmek için?

İyi çocuk olmak için?

Güvende olmak için?

“Gerçek hayat”a hazırlanmak için?

9. Bugünkü hayatında çocukluğundaki hangi tarafına daha fazla yer versen daha canlı hissederdin?

Daha fazla oyun?

Daha fazla hareket?

Daha fazla insan?

Daha fazla yalnızlık?

Daha fazla üretim?

Daha fazla sahne?

Daha fazla merak?

Daha fazla doğa?

Daha fazla özgürlük?

10. Çocukluğundaki sen bugünkü hayatına baksa sana ne söylerdi?

Bir an için onu karşına oturt.

Seni görüyor.

İşini görüyor.

Günlerini görüyor.

Yaptıklarını ve sürekli ertelediklerini biliyor.

Ve sana tek bir cümle söyleme hakkı var.

Ne söylerdi?

Şimdi cevaplarına tekrar bak.

Henüz kendine bir isim verme, yargılama, kasma, zorlama . Bir kişilik tipi bulmaya çalışma.

Sadece üç şeyin altını çiz:

1. Tekrar eden şeyler

Çocukluğunda tekrar tekrar yaptığın ne var?

2. Seni canlandıran şeyler

Hangi cevapları yazarken içinde bir hareket hissettin?

3. Bastırılmış şeyler

Sende “fazla”, “gereksiz”, “çocukça” veya “gerçekçi değil” bulunan ne vardı?

Bunlara şimdilik **potansiyel izleri** diyelim.

Çünkü potansiyel her zaman büyük bir yetenek olarak ortaya çıkmaz.

Bazen bir meraktır. Bazen bir davranıştır. Bazen bir oyundur. Bazen hayat boyunca peşinden gelen bir sorudur.

Ve bazen hayatının bir sonraki dönemini kurmak için ihtiyacın olan şey yeni bir şey öğrenmek değil;

zaten sende olan bir şeyi yeniden hatırlamaktır.

Bu çalışmanın devamında daha derinleşmek istersen bu izleri birlikte daha detaylı inceleyebiliriz.

Merak.

İfade.

Yaratma.

Kurma.

Bağ.

Deneyim.

Ve çocukluğundan bugüne gelen bu parçaların hayatında, işinde ve ürettiklerinde nasıl bir araya getirebileceğine bakabiliriz .

Ama eminimki bu kadarı da sende harika farkındalıklar ve ilhamlar uyandırmıştır.

Son olarak senden tek bir şey istiyorum:

Her zaman kendinde düzeltilecek bir problem aramadan önce, keşfedilecek ne olduğunu merak et. Görüşürüz.